

Tot de dood ons scheidt

Eenakter

Idee, tekst en vormgeving

door

GONNIE KLECQ

&

EDWIN WOONS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TOT DE DOOD ONS SCHEIDT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GONNIE KLERCQ & EDWIN WOONS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Emiel - man
Hilde - vrouw

DECOR:

Op het toneel zien we, midden achter, twee doodskisten staan. Links, voor op het toneel, staat een klein eenvoudig tafeltje met twee stoelen. Op het tafeltje staan twee kop en schotels, een schoteltje met enkele plakken cake en een thermoskan koffie. Bij de twee kisten staan een aantal kaarsenstandaards met brandende kaarsen. Typisch de omgeving van een rouwkamer.

Als het doek opengaat is het bijna donker. Slechts het flauwe schijnsel van de nachtverlichting zorgt er voor dat het niet helemaal aardedonker is. Wij horen het "REQUIEM" van Bach. Het moge duidelijk zijn dat zowel Hilde als Emiel in de kist liggen.

Hilde geeft liggend een kreet en gaat vervolgens rechtop zitten. Emiel komt ook overeind.

Hilde: Ik heb zo eng gedroomd.....

Emiel: Moet je mij daar voor wakker maken? *(gaat weer liggen)*

Hilde: Wat doe je in die kist?

Emiel: *(vanuit de kist)* Schat, toe nou. Het is al laat.

Hilde: *(slaat hand voor haar mond. Zij realiseert zich dat zij ook in een kist ligt. Zij voelt aan de kist om te kijken of deze echt is. Vervolgens kijkt zij voorzichtig over de rand van de kist naar de grond. Vervolgens weer naar de kist van Emiel. Zonder geluid slaat zij de handen voor haar mond, een uitdrukking van ongeloof en verbijstering op haar gezicht)* Eh... schat..... Emiel! Waar lig ik?

Emiel: *(nog steeds vanuit de kist)* Gewoon naast mij. Zoals altijd.

Hilde: Zeg nou wat.

Emiel: *(we horen het tikken tegen de kist. Komt dan overeind)* Waar is m'n bed?

Hilde: *(giechelt opeens)* Je ligt in een kist.

Emiel: Nog geen reden om stom te gaan zitten grinniken.

Hilde: Sorry.

Emiel: *(slaat zichzelf op z'n voorhoofd en wangen. Hilde kijkt verbaasd. Emiel wil haar ook slaan maar bedenkt zich)* Sla jij jezelf eens.

Hilde: Hé schat, moet dat nu. Ik heb nu echt geen zin in jouw perverse spelletjes. *(realiseert zich iets)* Oh, ik begrijp het al.... jij bent wel heel grof hoor.... hoe kun je nou..... schat, jij hebt echt een ziek brein hoor. Doodskisten. Hoe heb je dat voor elkaar gekregen? *(schalks)* Dit is wel de meest spannende plek die je kunt bedenken. D'r zit ook een soort van symboliek in vind je niet?

Emiel: Symboliek?

Hilde: Ja. Seks in een doodkist. *(alsof zij voor de klas staat)* Seks, de moeder van al het leven, de oefeningen die uiteindelijk voor het nageslacht zorgen, en aan de andere kant de dood. Het moment van: einde oefening.

Emiel: Einde oefening?

Hilde: *(verrukt)* Schat, je hebt je trouwpak aan. *(goedkeurend)* Het staat je nog steeds fantastisch. *(klapt verrukt in haar handen)* Ik vind het griezelig, maar dit wordt helemaal het einde.

Emiel: *(ziet tafeltje met de koffie en de cake)* Schat, geloof me. Dit is het einde.

Hilde: *(ziet nu ook het tafeltje)* Wat is dat?

Emiel: Koffie en cake.

Hilde: Champagne en kaviaar had ik meer gepast gevonden. Hé schat, wat stel je me nu teleur. Ik wil niet zeuren hoor, maar het is eigenlijk nooit bij jou 100% goed georganiseerd. Zoals dit bijvoorbeeld. Je regelt een complete donkere kamer met doodskisten en kaarsen. Ik weet wel dat koffie en cake standaard bij dit soort situaties hoort, maar het is toch een kleine moeite om iets neer te zetten dat meer in de sfeer van de avond past. Oké, kaviaar en champagne is misschien wat duur, maar een lekker wijntje en een Frans kaasje heeft toch ook wel wat.

Emiel: Schat... *(draait zich om)* dit geloof je toch niet..

Hilde: Wat geloof ik niet?

Emiel: Ken jij het Requiem van Bach?

Hilde: Ik hou niet van klassiek.

Emiel: Waarheen leidt de weg, Mieke Telkamp?

Hilde: Van een knap voorspel heb jij werkelijk nog nooit gehoord, is het wel? Je weet toch dat ik een aanloop nodig heb. Dat ik als het ware eerst langzaam op temperatuur moet komen.

Emiel: *(klimt uit de kist)* Dat moet je vooral zeggen als je in een crematorium ligt.

Hilde: Daar moet je geen grapjes over maken.

Emiel: Schat vergeet de seks nou even. Ik moet je iets vertellen.... denk ik....

Hilde: Weet je het dan nog niet zeker.

Emiel: Nee..... Ik bedoel, ik ben er nog niet zeker van.

Hilde: Durf je het niet te zeggen?

Emiel: Wat ik zeggen wil is dat ik denk.....dit gelooft toch geen hond.

Hilde: Wat gelooft geen hond?

Emiel: Dit.....

Hilde: Wat dit?

Emiel: Dit dit..... *(Hilde kijkt hem slechts vragend aan)* Dit... Jij bent dood..... *(Hilde kijkt hem echt verbaasd aan)* Nou????

Hilde: Wat???

Emiel: Ik heb het gezegd....

Hilde: Ik ben dood? Bedoel je dat?

Emiel: Dat bedoel ik ja.

Hilde: Ja sorry hoor, maar wat wil je nou van me?

Emiel: Ik wil niks. Ik probeer je te vertellen dat je niet meer leeft. Dat je

gewoon eh... overleden bent.....

Hilde: Ik????

Emiel: Ik ook.....

Hilde: Jij ook???

Emiel: Ja, wij alle twee.

Hilde: Jij en ik leven niet meer?

Emiel: Begrijp je het een beetje?

Hilde: Ja.....

Emiel: Mooi.

Hilde: Wij zijn twee dooie mensen.

Emiel: Helemaal dood.

Hilde: Die een romantische avond hebben en die hun hoogtepunt beleven in een doodkist. *(gaat weer liggen)*

Emiel: Nogmaals, kun je de seks even vergeten?

Hilde: Dat is ons hele huwelijk lang al het probleem geweest. We hebben de seks steeds maar vergeten. *(begint boos te worden)* En dat moeten we dus niet meer doen. We hebben bij het RIAGG zelfs het advies gekregen om vaker en op plaatsen die ons opwindend lijken seks te hebben. Blijkbaar kick jij op doodskisten en dat vind ik prima. Maar zeg nou niet steeds dat we de seks moeten vergeten. Wat doen we hier anders????

Emiel: Precies. Wat doen we hier? We hebben hier, menselijkerwijs gesproken niets te zoeken.

Hilde: Maar jij hebt dit avondje toch georganiseerd?

Emiel: Mens, ik heb niks georganiseerd. Snap het nou toch eens een keer.

Hilde: Kalm blijven schat, denk aan je hart.

Emiel: Dat hoeft niet meer. *(loopt naar tafeltje met cake en pakt een plakje. Hij weet niet zeker of hij het wel of niet zal opeten en besluit het plakje maar neer te leggen)*

Hilde: Ik weet niet waar jij naar toe wil. Als je me nodig hebt, je weet me te vinden. *(zij wil weer gaan liggen, maar in de draai ontdekt zij dat Emiel in de kist ligt, vervolgens kijkt zij in haar eigen kist en ziet daar ook haar eigen lichaam liggen. Zij springt uit de kist en wil naar Emiel lopen. Dit vindt zij toch wel wat eng en uiteindelijk belandt zij linksvoor op het toneel en kijkt verbaasd de zaal in)*

Emiel: Hartstikke dood, hé?

Hilde: Ik lig daar.....ik lig daar....

Emiel: *(wijst naar eigen kist)* Ik lig daar.....

Hilde: Zijn we echt dood.....

Emiel: Zeker een hoop volk in de zaal?

Hilde: Allemaal.....ze zijn er allemaal.....

Emiel: Ik schat toch gauw een man of tweehonderd bij elkaar...

Hilde: Dat betekent..... Ik wil helemaal niet dood zijn. Welke idioot verzint nou zoiets.

Emiel: Ssttt.

Hilde: Dat is natuurlijk jouw schuld.

Emiel: Jij zat achter het stuur.

Hilde: Omdat jij teveel had gezopen.

Emiel: Je ligt er best wel mooi bij.

Hilde: Vind je?

Emiel: Net alsof je slaapt en straks weer opstaat. Met een ochtendhumeur om op te schieten.

Hilde: Naast jou wakker worden valt ook niet mee....

Emiel: Het ergst vond ik altijd die slaaplucht als jij voor het eerst je mond opendeed.

Hilde: Etter!!!

Emiel: Wat maakt het uit? We zijn nu toch dood.

Hilde: Je blijft een etter. Dood of levend.

Emiel: *(loopt nu naar links in een poging wat toenadering te zoeken. Als een onderwijzer doceert hij haar zijn bevindingen)* Schat realiseer jij je niet waar we eigenlijk in terecht gekomen zijn.

Hilde: Nee.

Emiel: Luister. Wij zijn de eerste mensen die ontdekken dat er een leven na de dood is. Dat is toch prachtig.

Hilde: Hoe kom je d'r bij dat wij de eerste zijn? Misschien zijn wij wel nummer drie miljard tweehonderd en zeventien.

Emiel: Waarom is hier dan verder niemand?

Hilde: *(roept)* Hallo, is daar iemand?

Emiel: Wat doe je nou?

Hilde: Ik roep.

Emiel: Op je eigen begrafenis loop je niet te blèren.

Hilde: Jij hebt dit misschien vaker gedaan, maar voor mij is het de eerste keer dat ik dood ga. En als je het niet erg vindt wil ik dit even verwerken. In alle rust en stilte.

Emiel: *(wijst op de twee kisten)* Van die twee zal je weinig last hebben denk ik.

Hilde: *(boos)* En stop eens met al die achterlijke grappen van je. Zo leuk is het allemaal niet.

Emiel: Denk je dat ik het leuk vind?

Hilde: Je vermaakt je anders kostelijk.

Emiel: Zie er de humor nou eens van in.

Hilde: Ja, je lacht je dood met jou.

Emiel: *(enthousiast)* Zie je wel, jij kan ook leuk doen.

Hilde: *(kijkt zaal in)* Ze zijn nog maar pas bezig.
Emiel: Waarmee?
Hilde: Afscheid nemen.
Emiel: Van ons?
Hilde: *(wijst op de kist)* Nee, van hun.
Emiel: Oh.....
Hilde: En als ze straks klaar zijn?
Emiel: Dan krijgen ze koffie en cake.
Hilde: Wat gebeurt er dan met ons.
Emiel: Dat zien we dan wel weer.
Hilde: Hoe lang duurt zo iets?
Emiel: Kwartier, twintig minuten, zoiets.
Hilde: Dus we hebben nog een kwartier?
Emiel: Dat zal wel, ja.
Hilde: Een kwartier om te bedenken wat we willen, voordat ze.....
Emiel: Voordat ze wat?
Hilde: Ik durf niet...
Emiel: Wat durf jij niet?
Hilde: Onder de grond...
Emiel: We worden gecremeerd...
Hilde: En onze as....
Emiel: Die strooien ze uit boven de Noordzee.
Hilde: Oh....
Emiel: En dan zakken we naar de bodem van de zee en dan gaan er
allemaal planktonnetjes op ons groeien.
Hilde: Blijf jij leuk doen.
Emiel: Veel valt er hier verder niet te doen.
Hilde: Als dit echt dood is, waarom vertelt niemand ons dan wat.
Emiel: Wat had je verwacht. Een somber kijkende poortwachter met een
plattegrond in z'n hand?
Hilde: Dit is zeker weer zo'n stomme, leuk bedoelde, opmerking van je?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto